

Om even over negen was ik klaar met het voeren en water geven van de Sebrights.

Toen ben ik zelf ook maar gaan ontbijten. Ik was wel degene die hierdoor als laatste binnen kwam, maar ik had er al meer dan 400 te eten gegeven.

Na het ontbijt hadden Niels en ik eerst even de spullen van onze kamer gehaald en in de auto gezet.

Hierna ben ik weer de hal ingegaan en met verschillenden weer over de Sebrights gaan praten, ook met enkele Duitse inzenders. Het is toch wel moeilijk praten.

Wij kunnen vaak nog wat Duits. Maar zij zeker geheel geen Nederlands. Verschillende Duitse inzenders hadden meer dan 600 km gereden om naar Baarlo te komen. De kwaliteit tussen de Nederlandse en de Duitse Sebright is heel klein tegenwoordig. Als je 10 tot 15 jaar terugkijkt was er een groter verschil. De Nederlandse Sebright was iets groter, maar met bredere bevedering en mooiere zoming. De Duitse Sebright was qua type kleiner en breder van bouw en bij goud zwartgezoomd was de kleur donkerder, echt kastanjebruin, nu is ook de kleur bijna gelijk.

Wat mij nog wel opvalt is dat de zilver zwartgezoomden van de Duitsers heel vaak dunne veren hebben, zodat je de onderliggende veren er duidelijk onder ziet liggen.

Het is niet meer zo moeilijk om dieren van hen te kopen en de prijs is wel wat hoger dan wat wij gemiddeld van elkaar vragen. Maar 10 jaar terug was de prijs per stuk veel hoger dan tegenwoordig. Door de Duitse inzenders werd het verzoek gedaan of ze om twaalf uur mochten uitkooien. De meesten moesten nog 5 of 600 km rijden voor ze thuis waren. Dat verzoek werd ingewilligd door het bestuur en rond die tijd begonnen ze met uitkooien van hun dieren.

Rond de klok van één uur werden de andere Sebrights uitgekooid en konden we beginnen met het opruimen van de kooien. Eerst werden de waterbakjes er uit gehaald en het jute om de kooien er afgehaald en opgerold en dan een touwtje er omheen. En toen de stokjes eraf en daarna alle kooien opruimen.

De kooien werden gelijk op aanhangwagens geladen en afgevoerd. Voor het opruimen waren we met 8 man. Om half vier waren we klaar, alleen de bescherming van de vloerbedekking moest nog worden opgeruimd. Maar, wij van het bestuur, mochten van de familie Halma wel naar huis gaan. Namens het bestuur wil ik nog wel een aantal mensen van de verenigingen uit Venlo, Reuver en Neer bedanken voor hun getoonde inzet tijdens dit weekend.

Rond die tijd zijn wij uit Baarlo richting huis vertrokken met een zeer geslaagd gevoel over het jubileumfeest.

Het werd door verschillende mensen geopperd om dit over vijf jaar te herhalen.

Wij als bestuur gaan hier eerst maar eens een aantal nachten over slapen en we zien wel wat we in de toekomst gaan doen.

zelf was ik om zeven uur thuis en we hadden bij Utrecht weer een file omdat er een auto in brand stond.

Met vriendelijke groeten,

De erevoorzitter

Theo Hauwert

sebrightclub 2008 no 1

NEDERLANDSE SEBRIGHTCLUB

CLUBBLAD

uitgave no 1 winter 2008

EREVOORZITTER: Th. Hauwert
ERELID: L.G. Roosloot.
C. van der Sijs

Voorzitter: J.W. Denekamp
Jude Binnenweg 8 A
7391 JA Twello tel. 0571 275368
E-mail janwillem.denekamp@interbrew.com

Secretaris: R.J. Vos
Bornsestraat 168A
7556 BL Hengelo tel. 074 2916128

Penningmeester: J. Heddema
Dr. Siebingasingel 4
9218 PZ Opeinde, tel.0512 371663
E-mail jheddemadevries4@msn.com

Bestuurslid. W.J.M. Klunder
Kerkweg 25
7361 BD Beekbergen tel. 055 5064093
E-mail Klunder174@zonnet.nl

Bestuurslid D. van Dijk
Notulist Kakewei 2
9051 BZ Stiens tel. 058 2573238
E-mail dickvandijk2@wanadoo.nl

WEBSITE C.A. van Amerongen: WWW.SEBRIGHTCLUB.NL
E MAIL adres voor leden en aanmelden als lid en
informatie voor wachtwoord en inlogcode:
INFO@SEBRIGHTCLUB.NL

giro no. 4153125 t.n.v. Ned. Sebrightclub OPEINDE
Bank no. 305.594.583 t.n.v. Ned.Sebrightclub
Voor Belgische leden op naam van A. Sommen:
Nieuwe Stationsstraat 10 2381 Weelde tel 003214658297
Bankno 001-0570970.07 Fortisbank contributie sebrightcl.
De contributie bedraagt Euro 12,-- per jaar
Nieuwe leden betalen het eerste jaar E 2,50 entreegeld extra.
Jeugdleden Euro 6,-- en E 1,25 entreegeld
Het verenigingsjaar loopt van 1 januari t. en m. 31 december.

Al Uw bijdragen voor de volgende clubbladen kunt U zenden aan
het redactieadres R.J. Vos
Bornsestraat 168A 7556 BL HENGELO

Zonder bijdragen geen clubblad
Wie schrijft zijn fokervaringen op ?
Graag willen we ook wel eens weten hoe niet tentoonstellings-
fokkers tegen hun Sebrights aankijken en welke ervaringen ze
er mee hebben en welke vragen.

Het nieuwe verenigingsjaar begint per 1 januari U kunt nu uw
contributie overmaken op het giro of banknummer van de pen-
ningmeester.

INDIEN U NOG ACHTERSTALLIGE CONTRIBUTIE BEHOORD
TE BETALEN VINDT U HIER EEN RODE STIP

pag.1

INHOUDS OPGAVE

BESTUUR EN MEDEDELINGEN	PAG. 1
INHOUDSOPGAVE	PAG. 2
VERANDERINGEN IN DE LEDENLIJST	PAG. 2
VOORWOORD J.W. Denekamp	PAG. 3
MEDEDELINGEN	PAG. 4
ENTING TEGEN MAREK	PAG. 4
FANTASTISCH 40 JARIG JUBILEUM J.W. Denekamp	PAG. 5
NED. SEBRIGHTCLUB 40 JAAR C. v.d. SIJS	PAG. 6
VERSLAG INTERNATIONALE SEBR.SHOW R.S. Gatti	PAG. 8
LUIZEN BESTRIJDING	PAG. 9
VERSLAG INTERNATIONALE SEBR.SHOW Th. Hauwert	PAG. 10

**WE WENSEN IEDER LID EN ALLE
LEZERS EN FAMILIELEDEN EEN
VOORSPOEDIG EN GEZOND 2008 TOE EN
SUCCES MET DE SEBRIGHTS.**

VERANDERINGEN IN DE LEDENLIJST

Weer hebben zich nieuwe leden aangemeld en wel de volgende:

F. Verslijppe Korte Marktstr. 63 A B 8480 Ichtegem
Mevr. A. Kerst Schippersdonk 8 4842 DT Breda
Th.A. Hegeman Korteloostr. 3 6851 MX Huissen
R.S. Gatti St. Jorisstr. 3 B 3920 Lommel

Hartelijk welkom in onze vereniging.

Helaas hebben ook enkele leden hun lidmaatschap opgezegd:

H.W.J. de Valk heijdenrijkstr. 23 nijmegen
D. Veldman Oene
J.R.M Oosterkamp Loenen.
Mevr. A. Simonse Heikenszand
J. van Dijk Ermelo

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER

Dit jaar, het feestelijke jubileumjaar van onze club, is al weer bijna voorbij. Na een lange en gedegen voorbereiding konden we dan in het weekend van 3 en 4 november onze Internationale jubileumtentoonstelling organiseren.

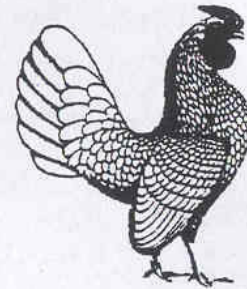
Het is een fantastisch weekend geworden! Dit was mede te danken aan de schitterende accommodatie, met alles onder één dak, Kasteel de Berckt in het Noordlimburgse Baarlo.

Maar de allerbelangrijkste factor om een dergelijk weekend te laten slagen zijn de mensen. In alle opzichten hebben de aanwezige deelnemers en andere aanwezigen met hun enthousiasme en positivisme voor de juiste sfeer weten te zorgen.

Eigenlijk ook wel een sfeer die onze vereniging zo kenmerkt. Wij konden 416 Sebrights van 41 deelnemers in de kooien verwelkomen.

Zeer verheugd waren wij over het feit dat maar liefst 11 Duitse inzenders met zo'n 100 dieren aanwezig waren, dit te meer om het feit dat sommigen hier meer dan 700 km voor moesten reizen.

De grote winnaar van de show was Willie Klunder met een goud zwartgezoomde hen met het predicaat Uitmuntend. Willie van harte gefeliciteerd met deze prestatie. Daarnaast behaalde Johannes Heddema 2 x Uitmuntend met zilver zwartgezoomde hennen.

Dank aan het keurmeesterskorps onder voorzitterschap van ons erelid en clubkeurmeester Cees van der Sijs, die de moeilijke taak had de beste dieren, uit zo veel goede, naar voren te brengen. Verder zijn we dank verschuldigd aan de jubileumcommissie, de familie Halma, de lokale verenigingen de Pionier, de Eendracht en Venlo en O. en nog vele anderen die dit weekend hebben doen slagen.

Daarnaast onze sponsors de Fa. Havens pluimveevoeders, MS broedmachines en Veldwijk sportprijzen voor hun bijdrage in wat voor vorm dan ook.

Prachtig was het dat erelid en medeoprichter Leo Roosloot samen met zijn vrouw het gehele weekend aanwezig waren en dus zijn 40-jarig jubileum kon vieren. Samen met alle andere jubilarissen, van harte proficatul!

Het bestuur zal zich in de komende periode gaan beraden om eens te kijken wat we in de toekomst met een volgende, in Nederland te organiseren Internationale Sebrightshow kunnen. B.v. één maal per vijf jaar. elders in dit clubblad leest u ongetwijfeld nog meer over het jubileumweekend.

Als u dit voorwoord leest, liggen de kerstdagen al weer achter ons en zijn de meeste grote tentoonstellingen al weer geweest. Jammer is dat we momenteel moeten horen dat er nog al wat Sebrights ziek zijn en dat bij sommige fokkers er aardig wat dieren zijn overleden. Het is nog niet bekend wat nu precies de oorzaak hiervan is.

Verder kunt u de datum zaterdag 12 april as. in uw agenda

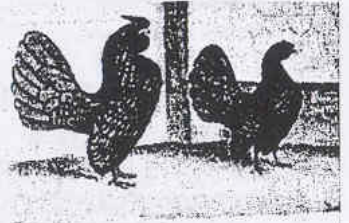
sebrightclub 2008 no 1

EEN FANTASTISCH 40-JARIG JUBILEUM

Als hoogtepunt van dit jubileumjaar organiseerden wij begin november de Internationale Jubileumshow. Als lokatie hiervoor was gekozen Kasteel de Berckt te Baarlo bij Venlo, ook goed te bereiken voor de Duitse inzenders. In dit kasteel hadden we alles onder één dak, d.w.z. eten, drinken en kon er overnacht worden. In de prachtige kasteeltuinen was een hal waarin wij onze Sebrights voor twee dagen konden huisvesten.

Door verschillende mensen is heel veel werk verzet om dit weekend tot een grandioos succes te maken.

Op zaterdagochtend velden de keurmeesters Roger Struyf uit België, Werner Schäfer uit Duitsland, Wim Voskamp, Klaas van der Hoek, Ronald Vos, Roberto Gatti en voorzitter van de jury, ons erelid Kees van der Sijs, een deskundig oordeel over 416 Sebrights, waarvan 100 uit Duitsland.

De grote winnaar werd (de beste Sebright van de show) Willie Klunder met een goud zwartgezoomde hen met het predikaat U. Willie van harte proficatul!

De beste goud zwartgezoomde haan was Z.G. Harink-Kreft.

Bij de zilver zwartgezoomden was het Johannes Heddema die een prachtige prestatie neerzette. Bij de hennen wist hij maar liefst twee keer een U te behalen, een unieke prestatie.

Bij de zilver zwartgezoomde hanen was Roelf Kobes die won.

Bij de citroen zwartgezoomden en de geel witgezoomden waren het respectievelijk Roelf Kobes en ondergetekende die domineerden.

Zij hadden zowel de beste haan als de beste hen.

Alle prijswinnaars van harte geluk gewenst.

Tijdens dit weekend werden een aantal jubilarissen gehuldigd, waaronder ons erelid en medeoprichter Leo Roosloot.

Prachtig dat hij het gehele weekend met zijn vrouw aanwezig was.

Nadat hij werd toegesproken ontving hij een erecertificaat, ondersteund met bloemen.

Van de 25-jarige jubilarissen waren mevrouw Mulder en René Hut niet aanwezig. Willie Klunder, Johannes Heddema en Bertus Maassen werden toe gesproken ontvingen een erecertificaat en werden in de bloemetjes gezet.

De aanwezige 10-jarige jubilarissen ontvingen de bij dit jubileum behorende speld.

Wij kunnen terugkijken op een fantastisch en gezellig weekend met de daarbij behorende sfeer die zo kenmerkend is voor onze club.

Graag wil nog een keer, zonder uitzondering, iedereen bedanken die dit weekend zijn steentje (voor sommigen waren het stenen) heeft bijgedragen om het te laten verlopen zoals het nu verlopen is.

Met hartelijke groet, Jan Willem Denekamp.

NEDERLANDSE SEBRIGHTCLUB 40 JAAR

Het bestuur van de Nederlandse Sebrightclub, samen met de jubileumcommissie, de vele medewerkers en de keurmeesters hebben van deze Internationale Sebrightshow een groots evenement gemaakt.

Dit heeft plaats gevonden rond Kasteel de Berckt in Baarlo.

De 416 ingeschreven Sebrights van Nederlandse en Duitse inzenders werden gekeurd door vijf Nederlandse, een Duitse en een Belgische keurmeester.

Alle keurmeesters, die ervaring hadden met de speciale raseigenschappen van deze dwerghoenders.

Vooraf aan de keuring werd er nog even op enkele speciale aandachtspunten gewezen.

Met veel energie en een mooie lichte hal en bij een juiste temperatuur werd er om 8.30 uur gestart met de keuring.

Alle keurmeesters beschikten over een vlotte schrijver of schrijfster.

Met de overjarige dieren werd nog vier keer het predikaat F behaald, wat voor overjarige Sebrights heel bijzonder is.

Voor de goud zwartgezoomden waren twee Nederlandse en een Belgische keurmeester beschikbaar.

Zo werd er met 150 jonge dieren in deze klasse twintig keer een F toegekend, met als hoogste predikaat een 1e U voor een hen van W.J.M. Klunder. Een zeer mooie hen met een U type, een fraaie en een strakke glimmende groene zoming.

De mooiste F haan in deze kleurslag was van Z.G. Harink Kreft, een Duitse inzender.

Bij de hennen kwamen toch nog wel wat dieren voor waarvan de bovenste staartpennen korter waren. Dit probleem komt ook meestal voor in de goud zwartgezoomde kleurslag.

Bij de hanen veel dieren met een mooi brede veervorm op rug en zadel. Zo ook brede vleugel en staartpennen.

De staartzoming zou afwisselend nog wel wat intensiever kunnen. De kammen van de goud zwartgezoomde hanen vragen toch nog wel wat aandacht.

Soms nog wel wat hoog en breed met onregelmatig kamwerk en wat grovere punten. De verlangde fijne puntjes blijven nog moeilijk. Ook gelezen op enkele keurkaarten dat de kam van de hen wat grof en onregelmatig was.

Gemiddeld in deze kleurslag een zeer hoge kwaliteit.

Met 139 zilver zwartgezoomden werd de klasse gekeurd door een Duitse en een Nederlandse keurmeester.

Het was voor een Duitse keurmeester een wel wat moeilijke opgave om op de Nederlandse manier de dieren te beoordelen.

In deze kleurslag werd twee keer het U predikaat en 20 keer het F predikaat toegekend. Deze U dieren waren beiden van J. Heddema, van twee verschillende keurmeesters.

De mooiste F haan in deze kleurslag was van R. Kobes.

Het viel mij op dat de Nederlandse dieren meer echt zilverwit waren dan van onze buitenlandse collega's.

De citroen zwartgezoomden waren het minst in aantal, 35 stuks, met zes keer het F predikaat.

sebrightclub 2008 no 1

In deze kleurslag blijft het nog steeds moeilijk een redelijk type haan voor te brengen.

Veelal te hoog gesteld en te lang van rug. Er waren twee hanen die mooi kort en breed waren.

Mooiste haan en ook de hen met een 1e F waren van R. Kobes. Bij de hennen was de moeilijkheid het spreiden van de staarten. In deze kleurslag wel een fraaie veervorm en een strakke zoming.

Wat opvalt in deze kleurslag is dat de grondkleur tegenwoordig van alle dieren gelijk en egaal is.

Voorheen was er nogal wat verschil in kleurdiepte en was de grondkleur minder egaal.

Daarna een grote klasse geel witgezoomden, 64 stuks, met 6 keer het F predikaat. Een kleurslag die de laatste jaren steeds meer voorkomt. In deze kleurslag hebben de dieren minder moeite met het zich stellen.

Zowel de haan als de hen met een 1e F waren van J.W. Denekamp. De hen met F type en F veervorm.

De meeste hennen ook met een fraaie veervorm.

In de grondkleur kwamen nog wel verschillen voor, van lichter geel naar geel oker. Volgens de standaard wordt de grondkleur als geel oker verlangd met een zo wit mogelijke zoming.

Met de hanen in deze kleurslag nogal wat verschil in grootte, er waren er enkele bij die zeker te fors van bouw waren.

Bij de hennen nog wel enkele met te weinig tekening op de kop (alleen zoomkleur) Bij deze is de grondkleur meestal ook te licht. Zo ook nog wat aandacht voor de borstzoming.

Enkele wat zwaar gezoomd in de borst met meer grijze dan witte zoomkleur.

Over het geheel genomen een schitterende klasse Sebrights op internationaal niveau en met weinig verschillen tussen de Nederlandse en Duitse dieren.

De kwaliteit van de Nederlandse en Duitse inzendingen was bijzonder te noemen.

Van de 30 Nederlandse inzenders waren er 13 die F dieren ingezonden hadden. Zelfs 3 inzenders met 6 en meer F dieren. Van de 11 Duitse inzenders waren er 8 die F dieren ingezonden hadden, 5 inzenders met 3 F dieren.

Onze Duitse collega's fokken de Sebrights maar in 2 kleurslagen.

Met acht Sebrights (4 x 2 in iedere kleurslag) moest de mooiste van het geheel bepaald worden. In type waren allen fraai. Nu wordt er nog gelet op de kleinere details, voor wat betreft grondkleur, zoming en veervorm. Een goud zwartgezoomde hen in kooi 168 van W.J.M. Klunder werd de fraaiste van het geheel.

Met de collectie prijzen waren er nog prachtige geborduurde erebanden te verdienen. De mooiste collectie in de goud zwartgezoomde kleur was voor W.J.M. Klunder. In de zilver zwartgezoomde kleur voor J. Heddema. In de citroen zwartgezoomde kleur voor J. Tjoelker en in de geel witgezoomde kleur voor R. Kobes. Voor de collectiepreizen op 1, 2, of 3 na kwamen ook veel Duitse fokkers in aanmerking.

Bij de ereprijzen voor de jeugdleden had Niels Hauwert de mooiste met een goud zwartgezoomde haan. Mijndert Landheer had de op één na mooiste met een citroen zwartgezoomde hen.

Alle winnaarsnog proficat gewenst. Zo ook het bestuur en alle medewerkers aan deze internationale clubshow. Nogmaals bedankt voor de prima organisatie.

Groetjes Kees van der Sijs

VERSLAG INTERNATIONALE SEBRIGHT SHOW TE BAARLO

R.S. GATTI

Na het openingswoord van uw voorzitter, de hr. Denekamp, begon mijn keuring met 42 zilver zwartgezoomde hanen, gevolgd door een twintigtal hennen.

Ik zal u een indruk geven van de gekeurde dieren, zonder daarbij ieder dier individueel te bespreken. Om maar gelijk te beginnen met de eigenschappen waar nog erg veel aan te verbeteren valt, dan komt de kamvorm op de eerste plaats.

Veel van deze hanen vertonen kamdoorns die niet rond zijn maar verticaal en horizontaal plat.

Het baart mij zorgen dat er vrijwel niet één van de hanen een juiste kamdoorn bezat, waar dit toch in de standaard als een vrij ernstige fout wordt omschreven.

Ook de richting van de kamdoorn liet veel te wensen over. Afhangende en scheef geplaatste doorntjes kwamen regelmatig voorbij. Let ook op het werk van de kam, deze dient fijn te zijn en niet met grove punten uitgerust te zijn.

Wel is het zo dat de kammen op zich niet meer grof zijn, dus het formaat is prima. De eigenschap op plaats twee is de stelling van veel dieren, die eigenlijk wat aan de hoge kant is. Daarbij viel me één haan in het bijzonder op en dat was het hele kleine haantje van J. Heddema die wel de juiste stelling liet zien. Als laatste punt wil ik de kinlellen aanhalen, waar de aanzet ervan nog behoorlijk wat problemen oplevert. De kinlellen dienen glad te zijn zonder bij de snavel dubbel of gevouwen aangezet te zijn, wat echter regelmatig voorkwam. Het lijkt nu maar zo dat er eigenlijk niets deugde, maar niets is minder waar. Wat me in positieve zin opviel is dat de grondkleur gemiddeld op ZG ligt of hoger met een, over het algemeen prima strakke zoming die zelfs in de staart goed blijft. Het is toch de zoming die de Sebright onderscheid van al haar soortgenoten en dus ook een belangrijke waardering moet krijgen in de totaal beoordeling. Afgezien dat de stelling, zoals eerder omschreven een tikje lager kan, veel exemplaren met uitstekend type.

Mooi gespreide staarten en korte ruggen, vanuit de hals in een vloeiende lijn overgaand in de staart met een volle ronde borst waren volop te vinden in deze collectie. De winnende haan van de hr. R. Kobes was hier het perfecte voorbeeld van, daarbij blonk het dier ook uit in veerbreedte, grondkleur en zoming.

Tot zover een indruk van de gekeurde hanen.

sebrightclub 2008 no 1

Mijn duitse collega de heer W. Schäfer nam de eerste 65 hennen voor zijn rekening terwijl de laatste door ondergetekende van een beoordeling werden voorzien.

De samenwerking tussen mij en de hr. Schäfer verliep uitstekend en ik merkte wel dat we op één lijn zaten qua beoordeling van deze hennen. Wat mij in het bijzonder is opgevallen bij de hennen was dat de staartspreiding een grote sprong naar voren heeft gemaakt. Dit komt uiteraard ten gunste van het type uit, zodat een groot probleem uit het verleden misschien wel definitief tot het verleden gaat behoren. De kwaliteit was van een heel erg hoog niveau zodat het niet vreemd was dat het hennetje van de hr. J. Heddema het tot het hoogste predicaat wist te brengen. Een uitzonderlijk mooi type met formidabele grondkleur en een mooi gelijkmatig strakke zoming. Wat tot een uitzonderlijke prestatie mag worden gerekend is het feit dat dezelfde eigenaar met nog een ander hennetje eveneens een Uitmuntend wist te scoren.

Proficiat Johannes!!!

Het geeft aan dat de kwaliteit van de hennen heel erg goed was, getuige de zes F predicaten bovenop het reeds toegekende hoogste predicaat, naast de negen F predicaten van keurmeester Schäfer.

Erg goede dieren van de heren Schäfer, Dressel, te Lintelo, Klunder en Rösemann Als de kwaliteit erg goed is kun je weinig aandachtspunten aanhalen. Misschien een klein detail dat de kopkleur wat meer purper kon zijn bij de meeste Nederlandse dieren!

De Duitse daar en tegen zijn over het algemeen wel purper.

Het was voor mij en mijn vrouw een onvergetelijke ervaring, overnachtend in een kasteel met een feestruimte in de kelder tussen de Sebrichtmensen!!!!

Je leert mekaar een stuk beter kennen, zeker na de nodige natjes en droogjes! Als laatste wil ik alle leden van de Sebrichtclub feliciteren met het 40 jarige bestaan en op naar het volgende jubileum, wat in 2017 plaats zal vinden.

R.S. Gatti LOMMEL (B)

GEBAKKEN LUCHT

NIEUW APPARAAT NEEMT HOOFDLUIS TE GRAZEN.

Bioloog Dale Clayton van de Universiteit van Utah denkt een revolutionaire methode te hebben gevonden om schoolkinderen en anderen te bevrijden van hun hoofdluis.

Hij doet verslag in een vakblad.

Hij ontwikkelde een apparaat dat met grote kracht warme lucht door een slang blaast, in een soort kam waarmee door het haar wordt gegaan. Na een behandeling van een half uurtje is 80 % van alle luizen en 98% van alle neten dood, genoeg om verdere uitwas de kop in te drukken. Door de behandeling drogen de luizen uit, met de dood als gevolg.

Hij kwam op het idee doordat hij aan een andere universiteit onderzoek deed aan luizen bij vogels.

Toen hij verkaste naar Utah bleek hij de luizen die hij kweekte voor zijn onderzoek niet meer in leven te kunnen houden.

sebrichtclub 2008 no 1
pag. 9

Het klimaat in de staat was daarvoor te droog.
Clayton telde één en één op en probeerde een aantal methoden uit om luizen met droogte te lijf te gaan.
Een bedrijfje heeft de productie van het apparaat ter hand genomen om het op de markt te brengen.

Dit kan ook voor pluimveehouders wat betekenen.
Waarom zou het opdrogen van luizen op kippen niet toegepast kunnen worden. Een erg hoge temperatuur is niet nodig. De kippen hoeven er dus geen schade van te ondervinden.
Door op plaatsen waar de luizen zich bevinden kunnen we proberen de luizen op te drogen en de luizen te doden zonder giftige middelen.

VERSLAG VAN DE INTERNATIONALE SEBRIGHTSHOW IN BAARLO.

Na twee jaar voorbereiding is het eindelijk zover, vrijdag 2 november. Het is 's morgens 9 uur als mijn zoon Niels en ik, de Erevoorzitter Theo Hauwert, in Wervershoof in een auto vol met materiaal dat we voor het opbouwen van de tentoonstelling nodig hadden met daartussen een aantal Sebrights voor de tentoonstelling.

Eerst gingen we naar mijn zus in Wognum waar de bloemen klaar stonden voor de opening en de huldiging van de jubilarissen. Van Wervershoof naar kasteel de Berckt in Baarlo was 246 km, de reis niet zo voorspoedig. We hebben bij Utrecht over 10 km zeker drie kwartier gedaan. De bedoeling was dat we om twaalf uur in Baarlo zouden zijn, maar dat werd een half uurtje later.

Toen we daar aankwamen stond de familie Halma al op ons te wachten om te beginnen met het opbouwen van de kooien. Eerst even de tekening met de zaalindeling doornemen en toen konden we beginnen. Alle kooien en schragen stonden al netjes op stapels aan de kant in de zaal. Hier had de familie Halma voor gezorgd. Toen we er een kwartier waren hadden we de eerste kooien al staan. Met zes man bouwt het lekker snel op. Om 4 uur heb ik zelf de eerste Sebrights in de kooien gezet en rond de klok van 5 waren we klaar met het opbouwen van de kooien. Toen kwamen ook al de eerste inzenders binnen met hun Sebrights.

De Duitse inzenders kwamen bijna met zijn allen tegelijk, ongeveer half zes, binnen. In de tijd dat wij de kooien opbouwden hebben de andere bestuursleden het secretariaat opgebouwd. Om half zeven hadden we een gezamenlijk diner in de Berckt met 25 personen die dat wilden. Hierna kregen we van Sebastiaan Halma de kamersleutel. Niels en ik kregen een kamer met twee stapelbedden samen met Sebastiaan en Ronald Vos. In de Berckt is er voor ongeveer 250 personen slaapgelegenheid. Aan veel kamers kon je zien dat het vroeger een klooster was geweest en geen kasteel. Kamertjes voor kloosternonnen of twee kloosterlingen op zo'n kamer. Na het diner hebben we de zaal nog versierd met plantenbakjes op de kooien. Om ongeveer half tien zijn we naar de Brouwerij gegaan, een schitterend café in de Berckt, ongeveer 50 meter van de ingang van de tentoonstellingshal, waar de meesten al enkele borrels hadden gedronken.

De Duitse vrienden zaten samen aan een tafel.

De stemming zat er al spoedig in en werd nog beter toen er de Duitse CD van Jan Smit werd gedraaid er werd zelfs gedanst door verschillende mensen.

Ik ben zelf om 1 uur naar mijn stapelbed gegaan. De laatsten gingen om twee uur uit het cafeetje.

De nachtrust werd wel enkele keren verstoord door een klein haantje die in de grote conifeer buiten voor het raam zat en zonodig moest kukelen.

De wekker stond om half zeven want om half acht gingen we gezamenlijk ontbijten en gelukkig was iedereen er op tijd bij. Om ongeveer kwart over acht is het bestuur met de schrijvers voor de keuring naar de hal gegaan waar de laatste inzenders hun dieren nog aan het inkooien waren.

Alle keurmeesters waren ook al aanwezig en nadat we gezamenlijk even een bakje koffie hadden gedronken nam de hoofdkeurmeester Cees van der Sijs even het woord en vertelde enkele punten waar tijdens de keuring extra goed op gelet moest worden. Zoals de kam bij de hanen, die mag niet te groot zijn. Vooral bij de geel witgezoomden komt dat nogal eens voor.

Zelf heb ik geschreven bij keurmeester Klaas van de Hoek. Hij moest de 66 geel witgezoomden keuren. De jonge hanen en hennen. Ik had wel eens geschreven bij een keuring, maar dat was toch wel een aantal jaren terug. Gelukkig hield de keurmeester goed rekening met mijn schrijfsnelheid, het zal taalkundig niet altijd helemaal foutloos zijn geweest maar het was wel goed leesbaar voor iedereen.

Zelf heb ik het heel leerzaam en verfrissend gevonden als ervaren Sebrightfokker. Zelf heb ik nooit geel witgezoomd gefokt maar het is toch een moeilijker kleurslag dan de meesten denken.

Wat mij opviel is dat bij verschillende hanen en hennen dat bij een tekort aan zoming op de staartpenen ze vaak daar pepering laten zien. Dat zie je vaker bij de buffkleurige krielen, zoals bij Java's, Hollandse Krielen en Wyandottekrielen bijvoorbeeld. De heer Leunissen had twee geel witgezoomde haantjes ingezonden die hadden toch wel heel fraaie kleine kopjes met een bijna ideale kamafmeting. Qua lichaamskleur waren ze te rood maar de kopjes waren bijna ideaal van afmeting, heel mooi om te zien. Tijdens het keuren lopen de keurmeesters vaak met hun te keuren dieren naar elkaar toe om iets bijzonders te laten zien of even raad aan elkaar te vragen. Ik kan iedereen aanraden om, als je in de gelegenheid bent, te gaan schrijven bij een keuring. Mij is het ontzettend meegevallen en de keurmeester houdt zeker rekening met de schrijver. Er was een Duitse keurmeester, de heer W. Schäfer, hij had als schrijver vader Halma, die vertaalde gelijk wat de Heer Schäfer zei in het Nederlands. Het was een goed team om ze samen te zien werken. In Duitsland is het de gewoonte dat de keurmeesters zelf schrijven bij de keuringen. maar dat doen ze niet per onderdeel zoals hier, maar in het eerste vakje de pluspunten en in het tweede vakje de opmerkingen/verbeteringen en het derde vakje de fouten. Ze keuren daar ook met punten, net als hier. Wat wel een hele mooie vraag van een Duitser was, wat betekend ABS, als dat op de kooi staat. Er staat dan

bij hun "LEER" op de kooikaart.

De meeste keurmeesters waren tegen 12 uur klaar met keuren en toen had iedere keurmeester zijn mooiste Sebright naar voren gebracht. er werd, onder leiding van hoofdkeurmeester Cees van der Sijs, gezamenlijk bepaald welke Sebright kampioen werd. Er wordt dan verschillende keren door de keurmeesters van kooi naar kooi gelopen om uiteindelijk met elkaar te vergelijken en te beslissen welk dier de kampioen is. Tijdens het keuren werden op het secretariaat de beoordelingen ingevoerd en hierna de beoordeling op de kooien geplakt. Dat ging allemaal vrij vlot met Ria en Willie Klunder en Kees van Amerongen als team. Waar de keurmeesters ook nog wel enige tijd mee bezig waren was het uitzoeken en het verdelen van de ereprijzen in een van te voren aangegeven volgorde. Rond de klok van één uur werden er broodjes met soep en koffie en thee binnen gebracht. De keuring was klaar en de kampioen was bekend. Het werd voor het secretariaat een race tegen de klok om te zorgen dat om half vier de catalogus gereed was bij de opening en tevens de prijsuitreiking. In de tussentijd hadden Niels en ik even de dieren hardvoer gevoerd en water gegeven. Hierna hadden we samen even de zaal aangeveegd. In die tijd werden door enkele bestuursleden de tafels en stoelen netjes neergezet. Tom Langenhoff zette de meegenomen prijzen neer voor de verloting en dan is het zover. We liepen even met een aantal mensen de catalogus bijeen. En toen kon alles beginnen.

De opening begon om 15.45 uur waarbij voorzitter Jan Willem Denekamp het woord voerde, gevolgd door ons Belgische lid en clubkeurmeester Roger Struyf. Op zijn bekende en humoristische wijze bedankte hij o.a. het bestuur en alle vrijwilligers die deze tentoonstelling mogelijk maakten. Vervolgens collega Erevoorzitter van de Duitse Sebrightclub Arthur Redecker. Hij overhandigde het bestuur nog enkele persoonlijke erebanden en prijzen die de Duitse club beschikbaar had gesteld. Daarna opende hij de tentoonstelling.

Tijdens de opening werd de familie Halma door Jan Willem Denekamp toegesproken. Zij werden in het zonnetje gezet voor het feit dat zij vanaf het eerste uur betrokken waren bij de organisatie van dit weekend. Mevrouw Halma ontving een bos bloemen en de vier heren kregen als eerste Nederlanders een fles Sebrightwijn.

Hierna gingen we over tot de prijsuitreiking. De terechte winnaar van de Internationale Sebrightshow was, met een goud zwartgezoomde hen met een U, van Willie Klunder, de secretaris van de show. Namens iedereen van harte gefeliciteerd.

Ik had zelf de hoofdprijs beschikbaar gesteld, een glazen standaard met ingegraveerd het jubileumlogo en die mocht ik hem overhandigen.

Hierna overhandigde de voorzitter de andere hoofdprijzen per kleurslag. De fraaiste goud zwartgezoomde haan was van de Duitse inzender ZG. Harink Kreft. Fraaiste zilver zwartgezoomde haan van R. Kobes. Fraaiste zilver zwartgezoomde hen met een U van J. Heddema. Bij de citroen zwartgezoomden had zowel R. Kobes de fraaiste als hen.

En bij de geel witgezoomden had Jan Willem Denekamp zowel de fraaiste haan als hen. Hierbij wil ik, namens het tentoonstellingsbestuur,

*****-
sebrightclub 2008 no 1

alle prijswinnaars van harte gelukwensen.

Na de opening werd er een verloting gehouden van de meegebrachte prijzen en liepen vele inzenders tussen de kooien te kijken naar de mooie Sebrights.

Wat mij opviel in deze dagen was, dat de Duitse inzenders allemaal uitgebreid keken naar de geel witgezoomde Sebrights. Ik denk dat het niet zo lang meer gaat duren of de kleurslag wordt ook in Duitsland erkend.

Ze hebben veel moeite met de Citroen zwartgezoomden.

Ze zeggen dat het een verdunning is van de zilver zwartgezoomden gekruist met de goud zwartgezoomde Sebright.

Wij weten wel dat het niet zo is. Of ze deze kleurslag ooit zullen erkennen, ik weet het niet.

Om half zeven was het gezamenlijke jubileumdiner.

Tijdens het diner werden verschillende mensen gehuldigd. Om te beginnen de heer Leo Roosloot uit Bergen. Hij is één van de oprichters van de Sebrightclub in november 1967, in het Singermuseum te Laren NH.

Hij heeft inmiddels de leeftijd van 86 jaar bereikt, samen met zijn vrouw waren ze het gehele weekend aanwezig in Baarlo.

Hierna werden de leden gehuldigd die 25 jaar lid waren van de club. Als eerste Johannes Heddema, onze penningmeester. Daarna Willie Klunder, de tentoonstellingssecretaris en bestuurslid en Bertus Maassen uit Uchgelen, vlak bij Apeldoorn. Bertus was één van de fokkers die in het begin, nadat de geel witgezoomden erkend waren, zeker zijn steentje heeft bijgedragen dat ze één kleur kregen en het type steeds meer een Sebright werd. Tevens was mevrouw Mulder uit Kampen 25 jaar lid, maar zij was helaas niet aanwezig.

Hierna werd mij het verzoek gedaan om de leden die 10 jaar lid van de club waren, te huldigen en het gouden speldje op te spelden.

Als eerste onze voorzitter Jan Willem Denekamp, daarna Sebastiaan Halma en Dick van Dijk. Ik vond het wel heel leuk om dat te doen voor het bestuur.

Het diner werd later ook nog een keer onderbroken om verschillende andere prijzen uit te reiken. Zoals voor de fraaiste collecties. Om half negen was het diner afgelopen. Verschillende mensen gingen toen naar huis of keken nog enige tijd tussen de Sebrights. Wat ik wel heel mooi vond was dat Bertus Maassen met zijn vrouw deze dag aanwezig was. Hij was de man die het 25 jarig jubileum 1993 had georganiseerd in het Duivensportcentrum in Apeldoorn.

Zo langzamerhand gingen de meesten naar de bar de Brouwerij. Ik zelf was er om ongeveer tien uur en toen zat de stemming er al heel goed in. er werd dansmuziek gedraaid en verschillende waren al aan het dansen.

Ik ben zelf om twaalf uur naar mijn stapelbed gegaan, maar ik heb, zo wat ik gehoord heb, wel een en ander gemist. Een Duitse inzender heeft een kwartier lang solo gezongen, het moet heel erg vals zijn geweest. Om half drie zijn de Duitsers in polonaise naar hun bed gegaan. Zondag werd ik om acht uur wakker, ik heb mij aangekleed en ben eerst even de Sebrights gaan voeren. Het gezamenlijke ontbijt was om negen uur. Ik vind het wel altijd heel mooi werk om dieren te voeren. Ze kijken je altijd dankbaar aan.

*****-
pag.13 sebrightclub 2008 no 1